

Elma İkramı

– hotamisli · 10 Ekim 2019

Kitap okumayı severim ve tercihim araştırma veya fikir kitaplarıdır. Ancak, Hollanda'da geçen yoğun hayattan dolayı bu tür kitaplar okumaya istediğim kadar zaman ayıramıyorum. Çözüm olarak Türkiye'de (Karaman'da) geçirdiğim yaz tatilinin bir kısmını kitap okumakla değerlendiririm. Tatilin birinci veya ikinci haftası kitapçıdan araştırma veya fikir kitabı alıp okurum.

Bu yıl Karaman'da kendimi yine kitaplara kaptırmıştım. İkinci vakti bahçede okumaktan yorulduğumdan biraz olsun dinlenmek istedim. Gözüme karşıda duran elma ağacı ilişti ve bu ağacı seyretmeye başladım. Sırf gözümü dinlendirebilmek için sanki ilk kez bir ağaç görüyormuşçasına ağacın gövdesine, dallarına, yapraklarına ve elmalarına bakıyordum. Daha sonra elmalarla dallar arasında zihnen mekik dokumaya başladım. Pırıl pırıl parlayan, türül türül kokan, tatlı ve sulu elmanın neticede incecik bir daldan çıkmış olmasından duygulandım...

Karaman'da bolca bulunan bisküvi fabrikaları aklıma geldi ve bu fabrikalarla ağacı karşılaştırmadan edemedim. En basit çeşit bisküvinin bile üretilebilmesi için devasa tesis kurulur, çok sayıda makine kullanılır, yüzlerce hatta binlerce insan (müdürüyle, teknisyenleriyle, işçileriyle, hamallarıyla...) binlerce joule enerji harcar.

Güneş enerjisi, su ve topraktaki mineraller kullanılarak yetişen elma bir yana ve kocaman bir fabrikada üretilen bisküvi öbür yana.... Aralarındaki şekil, renk, koku, tat ve benzeri farklar yan yana getirilemeyecek kadar büyük!

Elmanın veya herhangi bir meyvenin diğer bir üstünlüğü ise kendi şeklinde, renginde, kokusunda veya tadında neslinin çoğalarak devamını sağlayacak olan çekirdekleri bağrında barındırması... Öte yandan, her bir meyve daha çiçekken bile insanlığa hizmet etmektedir. Çiçeklerin göz kamaştırıcı güzelliğinin yanı sıra arılar çiçek özünden bal gibi bir nimeti yapıp istifademize sunmaktadırlar....

Elmanın özelliklerini tefekkür ederken daldaki duruşu da dikkatimi çekti ve heyecanım kat kat arttı... Ağaçtaki elmaların hepsi de yere doğru bakmaktaydılar... Öylesine mütevazı bir duruşları vardı ki, duygulanmamak elde değil. Hâlbuki incecik daldan elma fıskırttırabilen yani yaratan Allah (c.c.) bu elmaların yana veya yukarı doğru büyümelerini de isteyebilirdi. Yere doğru sarkmış elmalar, daldaki bu halleriyle ikram edilir vaziyetindeydiler... Elmaların daldaki duruşu, ilahi bir ikram gibiydi yani "buyurun alın" denircesine idi....

Diğer yandan, elmalar mütevazı duruşlarıyla sanki Allah'ın büyüklüğü karşısında boyunlarını bükmüşler lisani halleriyle Allah'ı tespih ediyorlar gibi geldi bana...

Bu düşünceler ve manzara karşısında tekbir getirmekten başka ne yapılabilir ki?

Abdullah Konuksever